

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

(א) וְעַי מוֹס' יִצְמוֹת: כוּ
 לֵב לְמַחֲמֵה וְכו' וְמוֹס' לֵעֵל
 כ' ד"ה וְכִמְסִים וְכו' מוֹרִיס'
 (ב) מִקְוֵה גַּלְגַּל' עֲשׂוּרִין
 טו: מִקְוֵה כְּד: גִּישׁוֹן כֹּא:
 זְבֻרוֹת
 (ג) ע"ש' (ד) זְבֻרוֹת
 (ה) לֵב דְּכַפ' הַמֶּלֶכַּ
 (ו) כ' ד"ה ש' בן גִּסְס,
 וְדִגְמַס' הַמֶּלֶכַּת [פֶּסֶק דְּרִי
 (ז) (ח) וְכִמְסִים וְכו' מוֹרִיס'
 בְּכֻרָה כִּי' רַבָּא בְּמִקְוֵה
 (ט) וְיִצְמֹת' (י) לֵב דְּכַפ'
 ד"ה הַלְכָּתָּא וְמוֹס' וְכִמְסִים
 מִמֶּנּוּ. מִזֶּה: נִבֵּי: ד"ה הַלְכָּה
 מִנְחוֹת מִזֶּה: נִבֵּי: ד"ה וְמוֹס'
 שָׁמַע מִזֶּה שָׁמַע. לֵב דְּכַפ' וְמוֹס'

גליון הש"ס

גמ' הלבב בר". עין
תשובת פנים מאירות ח"ב
קי' נא: שם הו"ל ב'
בתים. עי' משנה למלך
פ"ג הי"א מהל' עבדים:

מוסף רש"י

אין זה כריתות. דהא כל
ימיה קשורה בו שמחמתו
היא נמנעת מלשמות יין
ומנאי זה תלוי והולך לעולם
ואין זה הבדלה (עירובין
טו:). שאין מפרדין אלא
המות דעד יום מותה
קשורה בו (גיטין לג:). הרי
זה כריתות. מיד והיא
תקיים התנאי (שם).

תום' ישנים

[illegible]

כיון דאמרי אי איכא למיחש חיישינן נמי למיתה דתרתני נימרו נמי
בטומאה אי איכא למיחש חיישינן נמי לטומאה דתרי ואין לדבר סוף:
ורזי הוא. וגשמר מן הטומאה אבל מיתה אין מסורה בידינו: **בפנקסא.**

בזמנה: הדרא קושין. דשמה תמות:
ממה צו ציום נמצא גט למפרע ואין
כאן אלא בית אחד ואם לא ממה
היא וממה חצירתה נשארה לו זאת
שאין הגט גט. וכל סוגיא זאת אין
לירושין שבה יכולין לעמוד כי יש
להן תשובות רבות ואינו אלא כי יש
למלמדין אומנו ^(א) ואם תאמר כן כי יש
להשיב כן ואינו משיב כל תשובות
שים להשיב כי באתה הוא מסלקו
לתוך צענין אחר עד שהעמידה
על מכונו: ודילמא לא מייאש. ואין
הגט גט: ^(ב) ע"מ שלא תמות. ואי
לא ממה דקאמר הוה ליה גיטא
למפרע: דהאי גוונא. שהנתי תלי
בדיה מי הוא גט: אין זה כריסות.
שהיי כל ימי חייה קשורה צו רישון.
כריתות צעין: כל ימי חיי פלוני
הרי זה כריסות. ותינשא לאחר
מיתת פלוני וגם מהיום הוא גט
שם קלקלה אין כאן חיוב אשת
איש שאינו אלא כחשש שמה תשמה
יין בדין פלוני: שלא תמות הצרפדי.
ואי לא ממה חצירתה הוה לה גט
למפרע ואין כאן אלא בית אחד:

צריכא דמגרש לה על תנאי דאמר לה הרי זה גיט
ודילמא לא מייתא והוה ליה שני בתים אלא דאמר לה
שלא תמותי אי לא מיתה מיגרשא לה ואי מיתה הא
לא מיתה והוה ליה גיטא דהאי גיטא ומייתא חברתה
דאמר לה על מנת שתמות [אחת מכם] מיתה הא ק
קיימא הא ודילמא לא מייתא ולא חדא מינייהו והוה ליה
גטונא מי הוי גיטא ^א והאמר רבא ^ב הרי זה גיטך על מנת
חיי וחייכי אין זה כריתות כל ימי חיי פלוני הרי זה כרית
זה גיטך על מנת שלא תמות חברתך אי לא מיתה חב
הא הא קיימא הא ודילמא מייתא חברתה בפלגא

שבעל הש"ס לא מסיק למילתיה של המתוך והולך ומדקדק בפירושו תנאי אי דלמא לה על מנת שתמותי ודילמא לא מתה והוו להו שני וכו' עד מסקנא דמילתא כולה מדברי בעל הש"ס שדקדק מעצמו פיר אמר ע"מ שלא תמות חברתי וכו' ותדע שהוא כן דכל הק' אלא יורד על האמת דככולם יש דל"ת אלא דלמא ובשינויא בתרא גרס אלא בעצמו מסיק כך ואין דעתו להקשות על א

על מנת שתמותי. הוה מזי למיפדך א"כ אלאזי מגרש לה י"י ליהוה עד ההיו שעתא שני בחים: **ע**ל מנת שתמות אחר גיטא וקס ליה בלא בית אלא ניהא ליה טפי למיפדך ודילמא לא לר"י בדפדפק המגרש (גיטין דף פג:) אמרין אמר רבא ה"ז גיטין ע"ת כריתות ופריך מאי שנא חיי פלוני דילמא חיי ומקנימיה ליה לא כריתות כל ימי חי וחי פלוני רשע זה כריתות והשתא קסא דקדושיא ר"י מאי האי דאי לא תלא אלא בחיי חזירתה לחודא הוי גט ובש לישראל דמעיקרא ודמסקנא דהתם וה"פ והאמר רבא כל ימי חי הייני כל ימי חי דמעיקרא בין שאמר חייני דמסקנא דהתם אין זה דאע"ג דאילו לא אמר אלא ע"מ שתמות חזרתה הוי גיטא השתא דאיכא תנאי דאפשר דמקיים בזמניתה ויחלו קיום התנאי והגט חל על קיום התנאי והגט צידת בזמניתה ולא דמי לרישא דלמך על מן זאת ואי היא מייתא דרישא לא חל גיטא: ונשע

אמַר דְּאִמְרָא הָרִי זֶה גִּימְיָךְ עַל מִנַּת שְׁתִּמּוֹת חֲבֵרְתֶּיךָ. וְנִלְאָה תַּמּוֹת חֲבֵרְתֶּיךָ וּפְרִיךָ וְדִילֵמָא מִיֵּיתָא בְּפִלְגָא דְּעֻזְדָּה כִּי וְעַשׂ וְאִמְרָא לֵה נָמִי עַל מִנַּת שְׁתִּמּוֹת חֲבֵרְתֶּיךָ בְּפִלְגָא דְּעֻזְדָּה דְּלִי לֵא לֵא מִיֵּיתָא חֲצִירְתָּהּ וְהוּוּ לִיֵּה שְׁנֵי בָּתִּים וְהֵא שְׂכִיחָא טְפִי לֵאל מַתָּה כְּדִפִּי

[illegible]

ק ראשון יומא יג.

ה'לכה בר' יוס'. תימנה הילכתא למשיחא דכי ה"ג פריך בזבחים
פרק ז"ט (דף מה.) ובפרק ד' מיתות (פנהדרין דף נא):
ויש לומר דליכא נפקא מינה אפילו בזמן הזה לפרנס הממונה על
האיצור ועבר מחמת אונס שכשיצבור האונס חוזר לשדרתו וגם נוהגין

כבוד צנני כי הוהו מעשה דר"ג
וראצ'ע'י והיהו דצ'ע' קמא דמעני
(ד' ד:) דפסיק כר"ג דלמר צ'
צמרחשון שולין הגשמים ומוקי לה
זמן צנית המקדש קיים י"ל דנפקא
מינה אפילו זמן הזה לצני [צבל דלית]
לה פירי צצצרא כדליתא תס וס'
דליתא דליתא י' אלו דצ'ע' דר"ג

רַבֵּנּוּ טוֹמָמָה שֶׁכִּיחָא
לְרַבֵּי לְרַבֵּי יְהוּדָה וְרַבִּי
חֲדָא חִיּוּשִׁין לְמִיתָה
נִגְנָן אִי אִיכָא לְמִחִישׁ
חִיּוּשִׁין וְרַבֵּנּוּ נִימְרוּ
לְרַבֵּנּוּ ב"ג וְרִזִּי הוּא

קנינין כהן אחר כיון
ששכן דמודרו מפי ומי
אמר רחמנא והך לאו
והא כמה דלא כנים
ש לה א"כ הוה ליה
ר' יוכפר בעדו ובעד
ים ידהדר מגרש לה
קוששין לדוכתא לא
על מנת [שתמותי
רי זה גיטך על מנת]
ימא הך ודילמא היא
ש ליה בלא בית אלא
הך מיתה הך הא
שני בתים ועוד כי האי
שלא תשתי יין כל ימי
ת אלא דאמר לה הרי
הה מיגרשא ואי מיתה
עבודה ואיגלי מלתא
למפרע

מנה שחכנס לצידי הכנסת חנה
יילתיה דאמר לה על מנה שחמוצי כו' כלומר היכי בעית למימר על
ים אלא דאמר לה על מנה שלח תמות וכו' אהא נמי איכא למיפרך
דלמילתא דשינויא דעל מנאי ולא מיתוקמא ליה אלא כדמסיק דלחא
דור לה מה מדברי המנשה שהולך ומתקדק מנח קושיות עד שהוא
דור לחא אמר לה הרי זה גיטין ע"מ שאננס לצידי הכנסת ולפי שהמנשה
מירוצ גרסין לחא ול"ג דלחא דל"ת:

יִיכָא לַמִּימָר עַל מִנַּת שְׁמוֹתַי בְּפִלְגָא דַּעֲבֹדָה הִלְכָּךְ מִגֶּרְשָׁה דְּלֵא הוּא מִנִּי לַמִּסְרָךְ וְדִילְמָא מִתָּה לֵא חֵדָא מִיַּיְהוּא וְהוּא לֵיה מִתָּה וְלֵא חֵדָא דִּהָא שְׂמִית עָפִי: **ב** יַמִּי חַי וְחַיִּיבִי ב'ו'. מִתָּה שְׁלֵא תַשְׁתִּי יֵין כֹּל יַמִּי חַי אֵין זֶה כְּרִיתוֹת כֹּל יַמִּי חַי פְּלוּנִי אֵין זֶה חַי יְדִידִי מִנִּי דִילְמָא מִיַּת וְכו' עַל אֲלֵא כֹל יַמִּי חַיִּיבִי אֵין זֶה יִנְכָא אֵינֶה לֵא לְרֵאמֵר כ"ד מַעֲיָקָרָה הֵתִּל וְגַר כִּמְסָקְנָא עוֹדֵד הָקֵשָׁה שְׁתֵּלָה אִוּ בַּחֲיִיָּה אִוּ בַּחֲיִי חֲצִירֶתָּה מִיַּגְרַע גֶּרַע וְגַל דְּנֻקָּט הִכָּא יִשְׁנֵא דַמַּעֲיָקָרָה וְכו"ש כֹּל יַמִּי חַיִּיבִי אֵין זֶה כְּרִיתוֹת פִּירוּשׁ בִּין שְׁאֵמֵר יִתּוֹת וְהִכָּא כֹל יַמִּי חַיִּיבִי הוּא וְאִ"כ פִּירָךְ שְׁפִיר לֵכֵל לִישְׁנִי דֵהֵתִּם דַּתְלָה הִתְנַאֵי נָמִי בַּמִּתָּה אֵיכָא לַמִּימָר דַּמִּיַּגְרַע גֶּרַע דְּכֹל הִיכָּא נִגַּת מִתָּה אֵין זֶה כְּרִיתוֹת וְהִכָּא נָמִי אִי מִיַּת אֵינֶה בְּרִישָׁא הִרִי שְׁמוֹת בַּחֲצִירָךְ דְּכִי מִיַּתָּה מִיַּתָּה בְּרִישָׁא אֵינֶה בְּרִישָׁא בַּחֲיִיָּה שֶׁל יוֹסֵף גִּטִּין פֶּג: ד"ה כֹּל ב'ו' שְׁהִיחֹ סוּגִיא וְו בְּקוּסִיא]:

יִרְשׁ דְּאִמֵּר לֵה נְמִי הָא וְקֵאֵי אִמְאִי דְסָלִיק מִיַּיְה דְשִׁנִּי דְאִמֵּר ע"מ שְׁלָא
דְּהִאִמֵּר לֵה תְרִיבִיּוֹ לִישְׁנֵי הָרִי זֶה גִּטְיִן עַל מְנַת שְׁלָא תַּמּוּת חֲזַרְתִּין
לֵה אֵלָא עַל מְנַת שְׁתַּמּוּת חֲזַרְתִּין הוּא לִיָּה לְמִפְרָךְ וְדִלְמָא לֵא
ל' (ד"ה ע"מ שְׁתַּמּוּת) אֵלָא עַל כְּרַחֵךְ מִיַּיְרִי דְאִמֵּר לֵה תְרִיבִיּוֹ לִישְׁנֵי:
אֵלָא

מִיָּחָה וְלִבָּה פִּרְיוֹ כִּיּוֹן דְּחִישִׁיקוֹ לְטוֹמָהּ שְׂנוּל לִתְקוֹן, מִיָּחָה זְמִי מוֹכֵל לִתְקוֹן יִישׁוּ שְׁלֵם שִׁשִּׁי
וְשִׁשִּׁי שְׂנוּלָה שִׁיחָה וְכוּ'. וְיָאָר בְּעַד שְׁנֵי בְרִיתִים, וְזֶה שְׂמֻדוֹ (דְּרַבִּי צִדְקִי ג' ע"ב) וְזֶה לִי יוֹדֵעַ
שְׂנוּלָה צִיּוֹרִי' אֵיזֶה מִגֵּד אֶתְּ מִתְּקוֹן, וְיָאָר דְּרַבִּי אֵלִי שֶׁנֶּדֶר עָלָיָהּ מִנְּת שְׂחֻבוֹתֶיהָ
וְיָאָר הָאֵל גִּינוּם מִי וְזֶה גִינוּם וְהִכָּה רָצָה הִרֵּז וְזֶה גִינוּם שִׁמ' שְׁלֵם תְּשֻׁמוֹן יוֹן כִּי דִלְקָנוּ, כִּלְקָנוּ
וְשִׂמְשִׁמָּה מְגֻרָסָה, וְזֶה מִשּׁוֹס חֲמִילָה עֲבֻדָה דְּנִעְוִין כְּבֻשָּׁה אֶתְּ, מִ"מ לֵמַח יוֹן לֵאמֹת לִלְלָה
כִּי אֵת מְנוּחָה צִיּוֹרִי לְגִרְסָה יוֹדֵר כִּי אֵת מְנוּחָה צִיּוֹרִי, עָלָם מִ"מ חֲבֻתָה, וְזֶה מִי לְמִיפְרִי
הָאֵל מִי תָסִיס מִחֻתָה שִׁשִּׁי, עָלָיָהּ מִנְּת שְׂחֻבוֹתֶיהָ אֲחֵת כְּבֻשָּׁה, וְזֶה אֲלוֹ שִׁינִי אֵל דֹּלֵל מִתְּ
וְזֶה מְגֻרָסָה שִׁיחָה, וְזֶה עָלָם בִּית, כִּי בִי חִי' וְחִיבִי' (מִיָּחָה) [אֲמוּרִין רִיב"א דֹּלֵל גְּרִיסִי
וְזֶה [נֶפֶשׁ] כִּי מִיָּחָה שְׁלֵם מִלְּךְ מִי פִלְטוֹ, וְמוֹקֵל לִי מִי פִלְטוֹ, וְזֶה מִי פִלְטוֹ הִי
לִפְלִי עֲשֵׂת שְׂחִיב סוֹרֵר מִסְּמִחָה וְקִבֵּעַ אָחָן, וְיָאָר מִרְחָה בְּרִיתֶיהָ בְּפִלְטָא דְּעֻבְדֶּיהָ, לִהְיוֹ
הִיִּסוֹ וְהִוָּלֵל לֵה כוֹלֵה עֲבֻדָה שְׂחִיב, מִשּׁוֹס דְּלִפְלוֹי הִתְנֶה לֵה מִנְּת שְׂחֻבוֹתֶיהָ לְאֶחָת דְּעֻבְדֶּיהָ.
מִתְּנָה פִּלְטָא דְּעֻבְדֶּיהָ.

עין משפט
נר מצוה

ב א ב ג מ"י פ"א
מהלכות עבודת
יוה"כ הלכה ג:
ג ד ה מ"י פ"א מהל' כלי
המקדש הלכה י:
נ ו מ"י פ"ח מהלכות
גירושין הלכה י
[טוש"ע אה"ע סימן קמג
סעיף כ]:

תורה אור השלם

1. וְהִקְרִיב אֶהָרִן אֶת פֶּרֶךְ
הַחֹטָאֹת אֲשֶׁר לוֹ וּכְפָר
בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ;
וַיִּקְרָא טו ו

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה על מנת
שתמותי וכו' מלמדין אותנו
שאם תאמר ק: (ז) ד"ה
ע"מ שלא תמות דבור זה
ז"ל קודם ד"ה ע"מ
שתמותי:

רבינו חננאל

אמר רב הילכתא כר' יוסי.
ומודה ר' יוסי שאם עבר
ועבר בעבדו כשרה. אומר
ב הילכתא כר' יוסי ומודה
ר' יוסי שאם מרד ראשון
שני חזר לעבדותו. ר' אשה
יהודה אומר אף אשה
אוחת ומתקנין לו כר'.
והא רבנן נמי חישינן
לשמא ומתקנין לו כהן
אח. תחתי. ודחי' וסומא
שכיחא מיתא אשתו אל
שכיחא, תפלא בלא חולי
מיתא שכיחא היא.
ומי סני לה בבתקנה גרידא
[תא] אל קנאה מה חזיל.
ושקלו וטרו בהא ואוקמה
מקדישו לה וכוני' לה.

תום' ישנים (המש)

[illegible]